

Voor het onderzoek naar het Apeldoornsche Bosch, waar in de nacht van 21 op 22 januari 1943 de bezetter op brute wijze Het Apeldoornsche Bosch ruim 1100 Joodse patiënten en personeelsleden met hun directe familie (echtgenoten en kinderen) op een rechtstreeks transport naar Auschwitz werden gesteld en vermoord, is digitale toegang tot het CABR en de NRK-archieven onontbeerlijk.

Het CABR is een daderarchief, waar je de slachtoffers in kunt vinden. Dat is ook van belang voor de 265 mensen uit deze inrichting die op 22 januari en 1 februari ook nog naar Westerbork gebracht. Uiteindelijk overleven van hen slechts 21 medewerkers de oorlog. De NRK-archieven zijn ook van belang voor diegenen die tijdig uit deze inrichting konden ontkomen bij de ontruiming, maar toch op een ander moment zijn verraden en vermoord. De tweede en derde generatie nabestaanden van deze slachtoffers hebben vragen die antwoord behoeven. Die mensen, waarvan een fors aantal in hun laatste levensjaren, moeten we nu weer vertellen dat het nu weer heel lang gaat duren.

Ook voor het werk van Herinneringscentra is het lastig die (on)toegankelijkheid. En dat in een tijd dat we juist aandacht moeten geven aan de 80 jaar vrijheid!

Een ander aspect is de fysieke kwaliteit van het archief, die hard achteruitloopt nu er een hausse is voor inzage in het CABR-archief. Nabestaanden krijgen nu de hele doos, waarin ergens het dossier zit dat zij willen inzien. Het is een gezoek voor deze onervaren mensen, zelfs voor mij als onderzoeker. En alles moet weer terug in die volle doos. Het gaat meestal om dunne doorslagvelletje die scheuren. Dat mag zo niet voortduren. Ook voor latere generaties moet dit archief bewaard blijven.